

Den højtærede Statsminister sagde, at der fandt meget omfattende Reguleringer Sted i flere Stater. Ja, det er nu ikke mange Stater, og det kan være ganske interessant at faa oplyst, hvilke Stater det er, og hvad det er for en Stat, den højtærede Minister hentydede til, hvor man ikke før har haft Importregulering, men paa nærværende Tid staar i Begreb med at indføre den. Efter hvad der er mig bekendt om disse Forhold, har hele dette System med Importregulering og Rationering og Prisregulering været paa Retræte i længere Tid, og jeg fastholder, hvad jeg sagde i Gaar, at det vil vække stor Forbavselse og en for os meget ubehagelig Opsigt, hvis vi her gør et saa kraftigt Skridt for at slaa ind paa de Veje, som man de allerfleste Steder har forladt.

Den højtærede Minister sagde, at han havde faaet Henvendelser fra mindst en Snes betydende Industrier om endelig at sætte dette Forslag om Importregulering igennem. Dette peger akkurat i samme Retning: det peger paa, at man i vedkommende Industrier som praktiske Folk har haft klart Øje for, at her var Mad for Mons, her var at vente Foranstaltninger, som vilde virke paa en tilfredsstillende beskyttende Maade for disse Industrier.

Det ærede Medlem Hr. Trier fremsatte en storpolitisk Udtalelse og søgte at animere mig til en lignende; det var dette om: Ingen over og ingen ved Siden af Folketinget. Jeg har nu aldrig været nogen Ven af storpolitiske Slagord og finder ikke nogen Foranledning til at tage Stilling til saadanne eller til selv at supplere Mængden af dem. Hørups Udtalelse var jo meget naturlig og rimelig, den Gang den fremkom. Vi stod den Gang med et Landsting bygget paa privilegeret Valgret og et Landsting, som støttede en Regering, der var i skarp Strid, ja Kamp, kan man sige, med Folketinget og et stadig voksende Folkeflertal. Intet var da naturligere, end at Hørup skarpt slog fast, at det var Folketinget, som burde være det afgørende. Men som bekendt er Landstingets Sættelse blevet forandret fra Grunden af, og den politiske Modsætning, der tidligere var mellem Landsting og Folketing, er ophævet, idet Landstinget nu lige saa vel som Folketinget hviler paa den almindelige Valgrets Grund.

Deraf følger, og det blev ogsaa fremhævet under Debatterne angaaende Grundlovsændringen, at Landstinget i Fremtiden nødvendig maa kunne tale med større virkelig Autoritet som Folkerepresentation, end det kunde, da det hvilede paa den privi-

legerede Valgret; men ikke desto mindre har jeg bestandig fremhævet i de mangfoldige Taler, jeg har holdt paa Grundlovsforandringens Tid, at man maatte ikke give Afkald paa dette, som var Demokratiets gamle Grundsætning, at Folketinget skulde være det førende Ting som det, der umiddelbart er udgaaet af den almindelige Valgret, og navnlig at det skulde være det førende Ting i finansielle Spørgsmaal.

Men naar det ærede Medlem saa spørger mig, om jeg da ikke mener — og det ærede Medlem mente vel, at det maatte jeg mene —, at Landstinget blot skulde rette Trykfejl og revidere Smaafejl i Lovforslagene, saa svarer jeg absolut nej. Det har jeg aldrig ment om Landstinget, ikke en Gang den Gang det var sammensat efter privilegeret Valgret. Det er ikke Grundlovens Mening med Landstinget. Landstinget er en ligeberettiget Faktor i den almindelige Lovgivning, og det er det fremdeles. Det er ganske forfatningsstridigt at have nogen anden Mening derom. En anden Ting er, at politisk bør Forholdet naturligvis ligge saaledes, at Landstinget ikke modsætter sig, hvad der er et klart og ubetinget Folkeønske, at Landstinget ikke modsætter sig saadanne Reformertil Eksempel, som Gang paa Gang har faaet en klar og utvetydig Tilslutning fra Vælgernes Flertal. Det er klart. Og det vil Landstinget absolut heller ikke gøre og ikke kunne gøre i Længden, da det jo nu netop er udgaaet af den almindelige Valgret ligesom Folketinget. Jeg tvivler ikke heller paa, at det vil man altid forstaa i Landstinget, at det kan man heller ikke gøre, og det bør man ikke gøre. Men en anden Ting er dette at ville reducere Landstinget til en saadan Stilling som den, det ærede Medlem Hr. Trier vilde give det. Den er fuldstændig i Strid med den Stilling, som Grundloven har givet Landstinget.

• **Pürschel:** Jeg vil først takke den højtærede Udenrigsminister for den Hurtighed og Beredvillighed, hvormed han besvarede det Spørgsmaal, jeg rettede til ham, og fordi det af Besvarelsen fremgik, at man i Udenrigsministeriet havde sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold. Jeg erkender selvfølgelig, at det er Forhold, der frembyder de allerstørste Vanskeligheder under en Forhandling, men vi haaber, at det ved venskabelige Forestillinger, som jeg forstod, at man under en eller anden Form vil søge at føre frem, maa kunne lykkes at naa til den Ensartethed i Behandlingen af de respektive